నగరంలోని ఆ ప్రాంతం ఎప్పుడూ చాలా రద్దీగా ఉంటుంది. అక్కడ ఉన్నన్ని షాప్‌లు మరే ప్రాంతంలోనూ ఉండవు. కళ్ళజోళ్ళ షాప్‌ల నుంచీ కాలి జోళ్ళ షాప్‌ల వరకూ అక్కడ ఉన్నాయి. చీరల కొట్ల సంగతి సరేసరి. హోటళ్లు, ఫాస్ట్‌ఫుడ్ సెంటర్లు చెప్పక్కరలేదు. ఇక అక్కడ వాహనాలు ఎప్పుడూ అటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఉంటాయనే చెప్పాలి.

ఆ ప్రాంతంలోనే నేను ఆఫీస్‌కి బస్ ఎక్కాలి. ఆఫీస్ నుంచి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు ఎదురుగా ఉన్న స్టాప్‌లోనే బస్ దిగాలి. నాకు ఎంతో అలవాటయిన ఆ ప్రాంతంలో కొన్ని నెలలుగా ఒక నలభయి ఏళ్ళ యువతిని చూస్తున్నాను. ఒక చంకలో చంటి బిడ్డని ఎత్తుకుని, ఇంకో ప్రక్క భుజానికి వేళ్ళాడే సంచీ తగిలించుకుని చంటి బిడ్డని సాకుగా చెప్పుకుంటూ చాలా దయనీయంగా ఆమె అడుక్కుంటూ ఉండడము ప్రతిరోజూ నేను చూస్తున్నాను.

తన కడుపు నింపుకోవడమూ, చంటి బిడ్డ కడుపు నింపడమూ ఆమె డెయిలీ డ్యూటీ. అందుకే పార్క్ చేసి కార్లలోంచి దిగుతున్న వారి దగ్గర, షాపింగ్ పూర్తి చేసి వస్తున్న వారి దగ్గర, బిడ్డని చూపిస్తూ పుణ్యం కట్టుకోమని చేతులు చాపుతూ ఉంటుంది. వేసేవాళ్ళు పది పైసలో యాభయి పైసలో వేస్తూ ఉంటారు. కార్లలో వచ్చిన వారి పిల్లలు తినగా మిగిలిన పాప్‌గార్న్ ఆమె చేతిలో పెడ్తారు. అది ఆమె తింటుందో ప్రసాదం లాగా బిడ్డకు పెడ్తుందో లేదో తెలీదు.

మే ఎండల్లో, సెప్టెంబర్ వర్షాల్లో, డిసెంబర్ చలిలో, పండుగ రోజుల్లో, సెలవ దినాలలో ఆమె కనిపించని రోజు ఉండదు. ఒక్కరోజు కూడా ఆమె 'లీవ్' పెట్టదు.

ఇవన్నీ సాధారణ విషయాలే. ఇటువంటి వారు ఎందరో ఉంటారు. నిజమే. అయితే ఆమెలో నన్ను ఆకర్షించినవి ఆమె పాదాలు. ఒక రోజున అనుకోకుండా ఆమె కాళ్ళకేసి చూశాను. ఆమె కాళ్ళకి కొత్త హవాయి జోళ్ళు ఉన్నాయి. ఆ ప్రాంతంలో ఉన్న గుడి దగ్గర, జోళ్ళు బయట విడిచి లోపలకు వెళ్ళే ఏ షాప్ వద్దో ఆ జోళ్ళు దొంగిలించి ఉంటుందని నాకు అనిపించింది. మాసిన చిరిగిపోయిన దుస్తులు ధరిస్తూ, సంరక్షణ లేని ఆమె అంతటి కొత్త జోళ్ళు తొడుక్కుంటే ఎవరైనా అనుమానిస్తారు.

ఏనాడూ పట్టుమని పదిపైసలు ఆమె చేతిలో

[illegible] ఆమె దొంగ అనే [illegible] ఇంకా బస్ రాకపోయేసరికి బస్‌స్టాప్‌లో [illegible] ఒకరి తర్వాత ఒకరిని [illegible] చేతులు చాస్తున్న ఆమె కాళ్ళని కన్నార్పకుండా చూస్తూ అవి కొత్త హవాయి జోళ్ళేనని, తస్కరించిన బాపతేననీ నిర్ధారణ చేసుకున్నాను.

అవి పోయిన నా జోళ్ళు కాదు. అసలు నేను హవాయి వేయను. అయినా ఆమె గురించి, ఆమె జోళ్ళ గురించీ నా ఆలోచనలు పరిపరివిధాల పోయాయి.

ఆ జోళ్ళు పోగొట్టుకున్న వ్యక్తి ఏం చేయగలుగుతుంది? పోలీసు రిపోర్ట్ ఇవ్వగలదా? మరో జత కొనుక్కోక ఏం చేస్తుంది? ఈసారి జోళ్ళ విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉంటుంది. నా ఆలోచనలకు ఒక బ్రేకు పడింది, నేను ఎక్కవలసిన బస్‌కి బ్రేక్ పడేసరికి. ఆఫీస్‌కి వెళ్ళాను. సాయంత్రం ఇంటికి వచ్చాను.

ఆ మర్నాడు నుంచీ కొన్ని నెలలు ఆమె కనిపించలేదు. 'లొకేషన్' మార్చిందనుకున్నాను.

జూన్ వచ్చేసింది. బడులు తెరిచారు. మా పాప రేఖని తీసుకుని షూస్ కొనిపెడదామని వెళ్ళాను. రేఖ షూస్ తనే సెలక్ట్ చేసుకుంది. పర్స్‌లోంచి డబ్బు తీసి కౌంటర్‌లో ఇచ్చి ప్యాక్ చేసిన బాక్స్ రేఖ చేతిలో పెట్టూవుంటే, షాప్‌లో సేల్స్‌మన్ ఇచ్చిన హవాయి తొడుక్కుంటూ సరైన సైజ్ అవునో కాదో చూసుకుంటూ ఉన్న ఆమె నాకు కనిపించింది. ఔను. ఆమే. ఈసారి చంకలో కాదు ఆమె పక్కన చేయి పట్టుకుని ఎదిగిన బిడ్డ. అప్పటి చంకలో బిడ్డే అయి ఉండాలి.

బిల్లు తీసుకుని, బొడ్డు దగ్గర చీరలో దోపి ఉంచుకున్న గుడ్డ సంచీలోంచి చిల్లర అంతా తీసి సరిగ్గా లెక్కపెట్టి కౌంటర్‌లో ఇచ్చి, ఖాళీ అట్టపెట్టె అక్కడే వదిలేసి కొత్త హవాయి తొడుక్కుని బిడ్డతో బయటకు వెళ్ళిపోయింది ఆమె.

ఆమె బేర్‌ఫుట్ బెగ్గర్ కాదు. తన 'ఆర్జన'తోనే పాదరక్షలు కొనుక్కుంది. ఆమె గురించి ఎంత తప్పుగా ఆలోచించానని అనుకుంటూ ఏదో లోకంలో ఉన్న నన్ను "డాడీ వెళ్దామా" అంటూ రేఖ ఈ లోకంలోకి తీసుకువచ్చింది. అయితే ఆ 'చెప్పుదెబ్బ' నుంచి మటుకు నేను వెంటనే కోలుకోలేకపోయాను.

❋

సంధ్యలోంచి మొలిచిన నిశి
ఆకాశం అంచులు తాకేలోగా
తనువంతా తడసిపోగా
నిలువెల్లా
వొణికింది ధరణి!
చలికోసం
కప్పుకున్న కంబలి
నగిషీలు చెక్కుకుని
మతం ముసుగులో
కళ్ళకు గంతలు కట్టగానే
మధ్య యుగాల్లోకి
నడుస్తున్న మనిషి
భూగోళాన్ని పంచుకుని
గోడల వెనక
తానే బంధీగా/శాశ్వతంగా!!